

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 788.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főmunkatársa.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 706.
HÍRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ
KÖZLEMÉNYEKET FELSZÁMOLÓHIVATAL

Mai számunk főbb közleményei:
A válság.
Megsemmisített határozat.
A királynak nem kell a magyar vezényszó.

hogy vitéz hadseregében a bábeli zűrzavar legyen urra.
Látható ebből, hogy a hatvanhetes pártok egyesülésének eszméje még embriokorában elvesztette udvarképességét.

Megsemmisített határozat.
Balassa-Gyarmatról telegrafálják: A belügyminiszter Nógrádmegye július 6-án hozott közgyűlési határozatát, a melyben az önkéntes adók elfogadását és az önként belépő ujonckor avatásainak kiadását megtiltja — megsemmisítette.

jesztések a közigazgatási bírósághoz. Ez okból a közigazgatási bíróság döntvényt hozott, a melyben kimondta, hogy közszolgáltatások nem külön törvényen alapulnak és ha azok érvénye és hatálya nincs is a költségvetési törvénytől függővé, az ex-lex ideje alatt még azon esetben sem érvényesíthetők, ha ezek a közszolgáltatások még az ex-lex ideje előtt esedékessé váltak.

A válság.
A hatvanhetes pártok tömörítésére való törekvést igen jó szemmel mézték az udvari körök. Sőt visszafójtott lélegzettel lesték, hogy, jószágos teremő, mi lesz ebből? Valóban pozdorjává fogja zuzni az új koalíció a régít és ezzel eltűnik a napirendről a magyar vezényszó kérdése? Vagy csak birokrá kel a két tábor és a birkozás hevében megfedekeznek a magyar kommandórol? Mind a két főtételre kedves volt az udvari körök szemében és várta-leste az eredményt.

Nem tudjuk, bosszankodni vagy nevetni kell-e azon az argumentumon, a melylyel a magyar vezényszót a király nevében elutasítják. Hogy a bábeli zűrzavar lesz urra a hadseregben, ha a magyarországi ezredeket magyarul fogják vezényelni! Még, ha így is lenne, a koronának deferalnia kell a nemzet kívánsága előtt. A nemzet magára vállalta a hadsereg föntartását, de ehhez föltételeket köthet, amely föltételeket teljesíteni kell. De nem felel meg a valóságnak a király nevében felhozott érv. Mert az, hogy a magyarországi ezredeket magyarul fogják vezényelni, még nem jelenti a bábeli zűrzavart. Aki ezt állítja, vagy lelkiismeretlen, vagy tudatlan. Ezt különben azok is tudják, akik a királyi fiskálisaiav szegődtek és csupán nemzetellenes álláspontjukat próbálják igazolni. Vítába szállni velük nem érdemes, de fölösleges is. Most a nemzet cselekszik mind a két kézzel: mire való ilyenkor a szódisz és az okoskodás!

A királynak nem kell a magyar vezényszó.
Az ügyvezető kormány felhivatalos lapja írja: Mi, a magunk részéről teljes rokonszenvvel kísérünk minden olyan törekvést, mely a 67-es elemek tömörítésére vezet. De csak az esetben, ha ez a tömörítés a kibontakozást szolgálja. Am feltehetjük-e, hogy a kibontakozást viszi előbbre egy olyan tömörítés, mely a koalíció kebelén belül történvén, utolag csak a kommandónyelv magyarosításának bangoztatása mellett jöhet létre? Mert mi egyáltalán nem osztjuk azt a fölfogást, hogy a vezényleti nyelv magyarosításának esélyei növekednének, ha az 67-es pártok követelik. Igen tiszteltreméltó vélekedése lehet az egyik tekintélyes lapírásunknak, a tények azonban ellene szólnak. A korona álláspontja a kommandónyelv tekintetében közismert. A királyi kétségtelen törvényes felségjogának tartja a vezényleti nyelv megállapítását. És e vitán felül álló joga alapján a status quo fenntartása mellett foglal állást. Állást foglal pedig egyedül és kizárólag harszázati és katonai, igen nyomós érvek alapján. Mint legfőbb hadur nem óhajta azt a bábeli nyelvzavart, melytől nem is olyan régen gróf Andrássy Gyula is tartott volt a kommandónyelv bifurkációjának esetén. A harszázati argumentumokat bizonyára nem győztük, ha a jövőben 67-es pártok majoritása kövelné azt, amit eddig a koalíció követelt.

Kilépés a szabadelvű pártból.
Lázár László, a dobriai kerület képviselője, augusztus 2-án levelet írt báró Podmaniczky Frigyesnek, a szabadelvű párt elnökének, tudván vele a pártból való kilépését.

Azokban alig tettek egy-két kalapácsütést a hatvanhetes pártok kereteinek összeverésére, az ácsok nyomban kijelentették, hogy az ellenzéki koalíció utjára egy számszálát sem tesznek. A minék magyarra lefordítva az az értelme, hogy a magyar vezényszóért küzdenek tovább a régi kitarással és a régi buzgalommal. Ezt íziben megértették Bécsben, és a feszült várakozást a csalódottság keserű érzése váltotta föl. Vagy úgy? — mondták — hát a hatvanhetes pártok is követelték a magyar vezényszót? Akkor mire való az egyesülés? Semmi értelme sincsen.

Az ügyvezető kormány felhivatalos sietve erősíti meg, hogy valóban semmi értelme sincsen, ha a hatvanhetes pártok sikra szállanak a magyar vezényszóért. Vagy azt hiszik talán, hogy a király megadja a magyar vezényszót, ha azt a hatvanhetes pártok kéri? (Ezzel a kérdéssel a Pester Lloydhoz fordult a felhivatalos, mert a P. L. volt az, a mely azt monddta, hogyha a hatvanhetes pártok kompakt többséget alkotnának, a király könnyebben hajolna az engedékenységre.) Nem, a király nem fogja megadni a magyar vezényszót senki fiának, mert nem akarja,

A közszolgáltatások az ex-lexben.
A közszolgáltatásokra vonatkozólag az ex-lexből kifolyólag sürin érkeznek felte-

Lukács György nyilatkozata.
Lukács György, közoktatásiügyi miniszter, nyilatkozott egy újságíró előtt. Azt monddta, hogy a hatvanhetes pártok egyesülése tisztázni fogja a helyzetet. Mindamellett a kormány egyelőre folytatja a vármegyék határozatainak megsemmisítését. Ez törvényes joga és kötelessége. Az erőszak terére nem fog lépni, valamint reméli, hogy a munitcipiumok nem fognak uabb mezeidenséget provokálni. A törvényhatóságok föltételeknek a megsemmisítés ellen, de ha a kormány akkor is megmarad első elhatározása mellett, akkor már csak a törvényhozóhoz appellálhatnak. Különben nem hiszi, hogy a dolgok idáig fognak fejlődni, mert a megegyezésnek létre kell jönnie.

Form for advertising or notices, including fields for name, address, and contact information.

La traviata.
— Az Egyetértés eredeti tárczája. —
Ita: Vécesiné Jankovich Lúiza.
Erdély egyik nagyobb csatlakozó államán szembe találkozott Kemény Józsi a hűgál.

Vadul dobogott fel erre a gondolatra a leány szíve és idegesen szökött fel helyéről. Az arca most már majd kicsattant és oly túrhellen hőség lepté meg egyszerre, hogy azt hitte, meg kell fulladnia.

— Ugyan kérlek, hagyj el! — legyintett nagykelken Kemény Józsi — gyerekség az egész. Minden csak azon fordul meg, hogy milyen szempontból tekint az ember a dolgokat. Apótdó nincs okod felni. Na bizony! Azt szeretném látni, hogy ne fogadja szivesen egyetlen leányt!

A leány égő szeméből kicsordult a könny. — Oh, hogy szeretem azt az embert! Egy szavára elhítem mindent és mentem utána vak bizalommal, a merre vezetett, a kárhozta is.

— Ne it Józsi! — könyörgött halkán — nézd, már is hámulnak bennünket.
Ebben igaz volt. A peronon várakozó közönség leplezetlen kíváncsisággal meresztette szemét a pompás emberpárra, kiknél a feltűnő hasonlatosság az első pillanában elárulta, hogy testvérek. És mégis oly idegenül néztek egymásra, mintha most találkoztak volna először. Az örömteljes meglepetésnek leghalványabb jelet sem lehetett észrevenni rajtuk, sőt a leány zavart, kínos mosolyba torzult arca határozottan elárulta, hogy megjárdt ettől a találkozástól.

— Miért nézel oly különösen rám? — kérdezte kelletlenül. — Ugy, igaz! Te bizonyára attól féltél, hogy holmi kicsinyes, ostoba előítéletek miatt majd nem akarak ismerni és az erényhóst játszom veled szemben?
— Hát igazán nem vetsy meg?! — kérdezte mohón a leány. Ugy érezte, hogy a változó érzelmek árja forró lávaként borítja el agyát. Szíve oly erősen dobogott, hogy a torkában érezte és alig tudott beszélni.

— Eszerint hát apa sem? ... Ő is szivesen lát? ... Nem fog küzni a házából? Oh én édes Istene!
— Ugyan kérlek, hagyj el! — legyintett nagykelken Kemény Józsi — gyerekség az egész. Minden csak azon fordul meg, hogy milyen szempontból tekint az ember a dolgokat. Apótdó nincs okod felni. Na bizony! Azt szeretném látni, hogy ne fogadja szivesen egyetlen leányt!

— Később persze, amint ez már történni szokott, rutul visszaél a bizalmaddal?
Kemény Iona ököibe szorította kis kezét, a szavak szintugy sziszegve törtek elő összorított fogai közül.

— Nagytó véttem ellenetek — szólt újra, egészen megtörve a leány. — B

